

Nr 19.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror; given Stockholms slott den 4 januari 1935.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror¹.

Härigenom förordnas, att förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror skall, 19 § med ändrad lydelse enligt förordning den 5 april 1929 (nr 52), äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1936.

¹ Jfr 1934: 52.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 januari 1935.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO,
ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler frågan om fortsatt utgörande av stämpelavgiften för pärlor med flera lyxvaror och anför:

Genom förordning den 11 juli 1919 infördes en särskild stämpelavgift vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror. Förordningen, vilken gällde till utgången av år 1920, erhöll sedermera fortsatt giltighet till och med år 1923. Den 17 maj sistnämnda år utfärdades ny förordning i ämnet att gälla under år 1924. Giltighetstiden för sistnämnda förordning har sedermera enligt beslut av riksdagen förlängts med ett år i sänder, senast till och med den 30 juni 1935. Genom förordning den 5 april 1929 (nr 52) har i 19 § viss ändring vidtagits i fråga om sättet för tillhandahållandet åt allmänheten av författningen i ämnet.

Ifrågavarande stämpelavgift avser, med vissa undantag, köp, byte och införsel till riket av äkta pärlor och ädla stenar, av föremål, i vilka sådana pärlor och stenar äro infattade, samt av smycken utav guld, silver eller platina. Avgift utgöres för varje föremål, vars värde överstiger 300 kronor, och utgår som regel med 10 kronor, då föremålets värde icke överstiger 350 kronor, och därutöver med 5 kronor för varje ytterligare påbörjat belopp av 50 kronor.

Under åren 1928—1932 inbringade förevarande stämpelavgift mellan 60,000 och något över 80,000 kronor om året. Enligt inhämtad uppgift från generalpoststyrelsen utgjorde det under år 1933 influtna beloppet 49,475 kronor. För år 1934 har uppgift i nu berörda hänseende ännu icke blivit tillgänglig.

Beträffande sättet för uppbörden av ifrågavarande stämpelavgift och kontrollen över avgiftens behöriga utgörande ävensom rörande kostnaden för kontrollen tillåter jag mig hänvisa till den redogörelse, som härutinnan lämnats i proposition nr 17 till 1932 års riksdag i samma ämne.

Vid beräkningen av stämpelmedelsintäkten under budgetåret 1935/1936 har jag förutsatt, att ifrågavarande förordning skulle förlänas fortsatt giltighet under nästkommande budgetår. Förslag till författning i ämnet torde böra föreläggas riksdagen till antagande.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att ett inom finansdepartementet utarbetat förslag till *förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror* måtte i proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Bernt Nilsson.